

Til § 5.

5) I Stk. 2, Linie 2, tilføjes efter „Fængsel“ Ordene: „paa sædvanlig Fangekost“.

Til § 7.

6) I Stk. 1, Linie 3, efter „Fangekost“ tilføjes: „indtil 6 Maaneder“, og i Linie 4 udelades „i“.

Til § 9.

7) Efter sidste Stykke tilføjes et nyt Stykke, saalydende:

„Tvangsarbejde er som Strafart sideordnet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost (jfr. Straffelovens § 31).“

Til § 12 (Redaktion).

8) I Stk. 2, Linie 1, ændres „angaaende“ til: „om“, „foretagne“ til: „udøvede“, i samme Stk., Linie 2, ændres „begaaede“ til: „udøvede“, og i Stk. 4, Linie 1, ændres „foretagne“ til: „udøvede“.

Til § 15.

9) I Stykke 1, Linie 1, indskydes efter „Fængsel“ Ordene: „eller Tvangsarbejde“.

Til § 19 (Redaktion).

10) I Linie 2 ændres „undergIVEN en Revision“ til: „underkastet et Gennemsyn“.

**Formanden:** Det gælder om de stilledes Ændringsforslag, at de kun kan foretages med Tingets Samtykke, dels Samtykke, fordi Ændringsforslagene ikke er fremkomne inden for den i Forretningsordenen fastsatte Frist — dette afgøres paa sædvanlig Maade — dels Tingets Godkendelse af, at der kun er en enkelt Forslagsstiller, medens Forretningsordenen kræver ved 3die Behandling 15 Forslagsstillere. Dette kan kun afgøres i Kraft af Forretningsordenens § 44 med det kvalificerede Flertal, men hvis ingen forlanger Afstemning i nogen af disse Retninger med Hensyn til Samtykke til, at Ændringsforslagene foretages, vil jeg betragte Samtykket som enstemmig givet. (Ophold). Det er da givet, og Forhandlingerne er aabnede.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup):** Jeg takker Tinget for den Imødekommen, det har vist mig ved at lade mine Ændringsforslag komme til Behandling. Det er jo ogsaa nogle ganske ubetydelige Væsener, en Del af dem er en

sproglig Afpudsning. Dette gælder saaledes Ændringsforslagene til § 1, § 2, § 12 og § 19; dem finder jeg slet ingen Anledning til at opholde mig ved. Til §§ 4 og 5 er der stillet et Ændringsforslag, som indeholder en lille Realitet, idet jeg foreslaar, at der efter „Fængsel“ skal tilføjes: „paa sædvanlig Fangekost“. Derved vil det blive udelukket i de paagældende Tilfælde at anvende enten simpelt Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød, og efter den Tendens, som i det hele gaar gennem Lovforslaget, til saa vidt muligt at skubbe Fængsel paa Vand og Brød bort, finder jeg det naturligt ogsaa at gøre det i dette Tilfælde. Der er dernæst ogsaa en redaktionel Grund. Hvis man nemlig lader „Fængsel“ staa, maa man give nærmere Forklaring om, i hvilket Omfang Fængsel paa Vand og Brød skulde kunne anvendes. At jeg i § 7 indskyder: „indtil 6 Maaneder“, er en Konsekvens af den Ændring, som er gjort i sidste Stykke af § 9, hvorefter Fængsel paa sædvanlig Fangekost fremdeles som hidtil kun kan idømmes for højst 6 Maaneder. Til § 9 føjes et nyt Stykke, saalydende: „Tvangsarbejde er som Strafart sideordnet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost (jfr. Straffelovens § 31).“ Man har i § 31 i Straffeloven en Redegørelse for, i hvilken Rækkeorden Strafarterne følge efter hinanden, og den nævner ikke Tvangsarbejde, men da vi her stadig se Tvangsarbejde nævnt ved Siden af Fængsel, er det hensigtsmæssigt at have en saadan Regel. — Dernæst har jeg opstillet en Ændring til § 15, og det er en Ændring, som har nogen Realitet. I § 15 hedder det, at naar en Straffedom lyder paa Fængsel, kan det under formildende Omstændigheder i Dommen bestemmes, at Fuldbyrdselsen skal udsættes. Her foreslaas det nu, at denne Bestemmelse ogsaa skal gælde for Tvangsarbejdsstraf. Tvangsarbejde og Fængsel ere væsentlig sideordnede, og det maa væsentlig betragtes som en Inkurie, Mangel paa Opmærksomhed, naar jeg ikke tidligere har taget Tvangsarbejde med. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Ændringsforslagene, og jeg skal udtale det Haab — da jeg ikke antager, at der vil blive nogen Anledning for mig til at deltage i den følgende Forhandling —, at dette Lovforslag, hvis det, som der vel er nogen Udsigt til, skulde blive ophøjet til Lov, i det praktiske Liv maa vise sig at indeholde saa betydelige Fremskridt, at ogsaa de, der nu se med Smerte paa, at vi have vedtaget § 2, ville forsone sig dermed, naar de se, hvorledes